

DUŠANOVY ZÁPISKY

LISTOPAD 2005

VIII. ročník

číslo 2

ROČNÍ OBDOBÍ SE STRÍDAJÍ...

Je podzim. Vítr je silnější a silnější, padá listí. Z toho si podle tradice dělají starověstí kluci a holky hromady, do kterých se posléze zahrabávají. Je to krásný zvyk. Jednou se mi podařilo udělat hromadu větší než jsem já (bylo to snadné) a pak jsem skočil šipku a trvalo mi dlouho, než jsem se vyhrabal.

Na podzim se zavírají zámky a hrady, to nikdy nemám rád. Vždycky jsem si představoval, jak někteří turisté nestihli odejít a posléze byli zamknuti. Ty turisty jsme považoval za Čiňany, kteří bušili do brány a nadávali: „Hatimaňa togo miňo...“.

Na tomto obrázku je hrad, který je pořád otevřen, ale smůla je, že ho v České republice nikde nenajdete. Je to totiž pouhá myšlenka redaktora Tuleně.

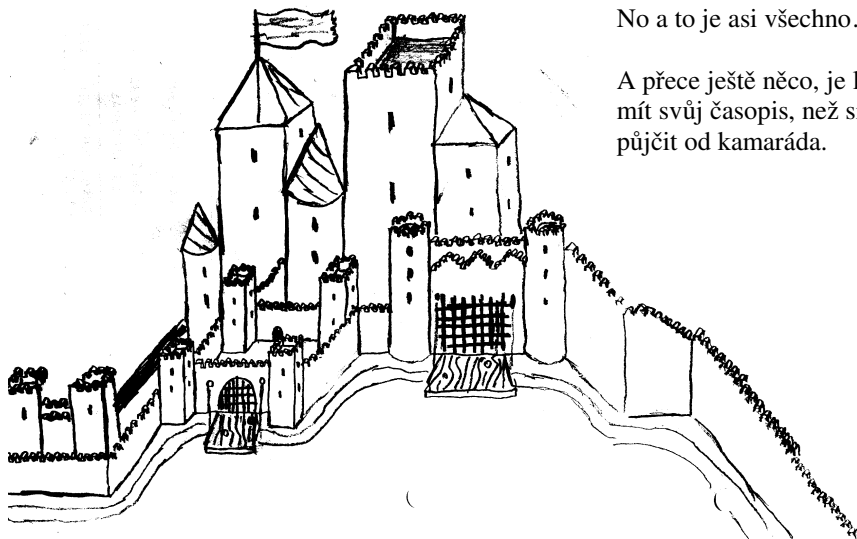
Komentář:

„Je to můj nejhorší hrad, co jsem kdy namaloval (kreslím hrady už pěkně dlouho), vstupné je 35 Kč. Podrobnosti u mě!“

No a to je asi všechno...

A přece ještě něco, je lepší mít svůj časopis, než si ho půjčit od kamaráda.

Tuleně

ŘÍJEN**Jak asi vznikl název říjen?**

Název říjen vznikl asi proto,
že vysoká zvěř je v říji.

Měli jsme za úkol vymyslet originální básničku, tak
tady je!

*V říjnu zvadlé listí začíná padat,
unavené stromy z toho mají závrat.
Začíná už krápat,
zvířata jdou chrápat.
Chrápání je dobrá věc,
zná ji každý „pitomec“.*

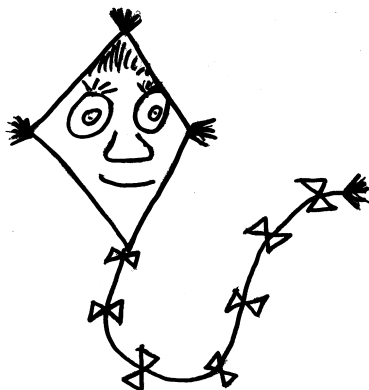
Teď pár lidových pořekadel.

*Když se přištrachá pan Říjen, víno sbíre a len svíjej, by měly dost plátna žabky a ty
dobré k pití kapky.
V říjnu mráz a větry, leden a únor teplý.*

Nějaké ty základní informace...

Státní svátek vzniku samostatného československého státu slavíme 28. října.
Znamení pro tento měsíc jsou Váhy.

Znovu zabodovala klučičí fantazie, výsledek je opravdu překvapivý!

*Na svatého Vendelína všude kolem je jen špína.
Na špinavou Silviu se lidé 2 dny nemýjí.
Na našeho Hanouše tě pejsánek pokouše.*

**A teď skutečná báseň, která je zapsána
v knize básní...**

*Letní šatstvo se již spálí,
zároveň na zvěř se střelí.
Zajíci se z polí ztrácí,
zato lítají tam „draci“.*

Honza, Lukáš, Tomáš, 9. třída

VŠEZNÁLEK

Zážitky z prázdnin

1 Letos o prázdninách jsem jako každý rok jela na dovolenou na kola. S námi jako každoročně jely rodiny Chvostků, Chvostků, Cholevů, Haasů a Světlíků. Ale letos byli i noví. A to moje sestřenice s přítelem, Mileři a Kroupovi.

Pořádali jsme tam hodně zajímavých výletů. Ale nejvíc se mi líbilo, když jsme my děti hráli divadlo. Rozhodli jsme se, že zahrajeme Televizní noviny. Jako reportéři byli Žorža Dračice v podání Jiřího Chvostka a Rudolfa 5 z Pardubic v podání Radky Haasové. My jsme hráli v reportážích. První reportáž byla o opici od cikánů, která zemřela na otravu kyslíkem. Reportérkou jsem byla já. Druhá reportáž byla, že mládež si čím dál více hraje s prezervativem, reportér Tomáš Haas. A ve třetí, v té jsem už nehrála, takže nevím.

Po skončení těchto scének, při kterých se dospělí mohli potrat smíchy, jsme hráli společenskou hru.

Druhý den jsme se domluvili, že zahrajeme Sportovní noviny. Reportéry byli Žil Martin Miler a Vern Tomáš Haas. První reportáž byla o šikaně na fotbalovém hřišti, kde trenérka Radka Haasová šikanuje ubohého hráče Jiřího Chvostka až k smrti. Druhá byla o týrání dětí na kole, kde rodič (já) láká své ubohé dítě (Jiří Chvostek) do strašných kopců pod vidinou, že dostane půlku kalvádosu nebo magistru atd. Samozřejmě, že jsem všechno vypila já. Ve třetí scénce byl ukázán nový sport - zápasy nohou nebo též nekonečný zápas. Předváděly jsme to já a Radka. Po těchto reportážích nastoupily Petra a Zdenka Chvostkovy. Také velmi dobré.

A to byla sranda. Na tuto dovolenou budu dlouho vzpomínat.

Anežka, 8. B

2 Strašně jsem se těšila na prázdniny. Nemohla jsem se už dočkat a najednou to bylo tady.

Nejdřív jsem jela na soustředění do Čeladné, kde jsem strávila deset dní. Poté jsem byla u babičky na chatě v Třemešné s mojí sestřenicí na sedm dní. Zbytek prázdnin jsem už strávila jenom doma v Košatce.

Chybělo tak čtrnáct dní do konce prázdnin a taťka nám koupil stan. Já samozřejmě hned první den musela spát ve stanu. Všechny moje kamarádky byly někde na dovolené, takže mi nezbyvalo nic jiného, než spát ve stanu sama.

Nastal večer. Dořídila jsem se na Vyvolené a šla jsem do stanu. Vzala jsem si s sebou mého psa Lorda, kdyby mě někdo chtěl ukrást, tak ať mě přes noc hlídá. Byla už půlnoc a já pořád nemohla usnout. Lord pořád chodil po stanu tam a zpátky, lízal si řapky, drbal se, bylo to prostě k nevydržení. Když už jsem konečně usínala, najednou jsem uslyšela, jak se otevírá naše brána. Caesar, náš druhý pes, který hlídá dům, začal vrčet. Slyšela jsem otevírat naši popelnicu a pak se v ní začal někdo přehrabovat. Držela jsem Lordovi čumák, aby neštěkal. Asi minutu bylo ticho. Myslela jsem, že už ten „někdo“ odešel. Ale po chvílce začalo něco chodit kolem našeho stanu. Snažila jsem se být potichu, aby si ten „někdo“ myslel, že ve stanu nikdo není. Po chvílce jsem to ale už nevydržela. Vyběhla jsem ze stanu a pak už jsem slyšela jenom utíkat kroky. Ještě že jsem měla u sebe klíče od domu, naši totiž zamkli. Popadla jsem klíče a zdrhla jsem s Lordem domů. Takže nakonec jsem stejně tu noc spala doma.

Verča, 8. A

3 Tentokrát se s jedním z osmáků vrátíme k prázdninám. Tento kuriózní příběh vám nabídne prostředí tábora ve Velkých Karlovicích. A čeká vás velké dobrodružství. Papanek redakce! J

Bylo – nebylo roku 2005, někdy okolo července a srpna, se mi přihodil tento příběh. Stalo se to na konci července, kdy jsem musel

odjet na tábor do Velkých Karlovic. Jeli jsme tam asi 2 a půl hodiny autobusem. A když jsme konečně dojeli na místo, kde jsme měli celé dva týdny bydlet, každému se ulevilo, že tu cestu zvládl bez zvracení.

Bydleli jsme v penzionu Iris, kde měli dřevěné chatky pro kluky a celý penzion pro holky a vedoucí. Jednou, když jsme šli večer se svým vedoucím k řece na procházku, jsme po zpáteční cestě do tábora viděli v okně okolního domu slečnu, která se večer převlékala při oddělaných záclonách a rozsvíceném světle, takže šlo všechno krásně vidět. Náš vedoucí viděl jenom, jak si oblékala tričko, a tak nás s kamarády nechal dělat kliky. Já jsem musel dělat 30 kliků a ostatní, co se mnou viděli to, co se stalo, museli dělat jenom 10 kliků. A když jsem se ho zeptal, proč musím dělat 30 kliků, tak mi řekl: „Musíš dělat 30, protože jsi mě na to neupozornil a za to, že ses ptal proč, tak si dáš dalších 10!“

Po celý tábor jsem dělal asi 300 kliků, ale jinak se mi na táboře líbilo, protože tam byla sranda

Martin, 8. A

Čau všichni, kteří zrovna čtete Dušana

Jmenuju se Jan Kalousek a chtěl bych vám říct něco o sbírání turistických známek. Jsou to taková dřevěná kolečka (stojí asi 25 Kč), která se dají koupit na různých místech, například na hradech, zámcích, skalách a tak dále. Prodávají se asi po celé České republice, možná i jinde. Já jich mám zatím jenom málo, myslím že 13 nebo 14. Jednu jsem vám přinesl na ukázkou!

Mějte se dobře a určitě čtete Dušana.

Hans

Víte, že naše obec má taky turistickou známku?

Tady ji vidíte. Má pořadové číslo 423.

Pruhovaný Dudu

aneb pohádka či příběh
na pokračování

Jednou jedna slípka snesla s velkými obtížemi a bolestmi neobvyklé velké vejce. Slípka z toho byla tak vyčerpáná, že jí vstaly všechny chlupy z dupy. Byla strašně zvědavá, co se z toho megabajtického vejce vyklubne. Asi za dva měsíce se vajíčko začalo líhnout. Jako první z vajíčka vykoulka čepička. Slípka se tak zlekla, až sebou sekla. Než se probrala, tak byla ta naše malá záhada už venku. Slípce se tento tvoreček zalíbil a protože měl na hlavičce pruhovanou čepičku, pojmenovala ho PRUHOVANÝ DUDU. Začala se o něho starat jako o vlastní kuřátko a za chvíli z pruhovaného Dudínka byl velký, vzrostlý, zdatný, pruhovaný Dudu.

Za nějaký čas už ho to doma nebavilo a rozhodl se, že se vydá do světa. Slípku to hodně vzalo, spotřebovala tak milión kapesníků. Ale i tak se Dudu vydal na cestu. Ivick and Mack, tajný tým S. R. O., se rozhodli, že tohoto Dudu vyfotí. Fotku ale nepořídily, neboť Dudu chodí moc rychle, a také si všimly, že před sebou nosí igelit. Proč, to se jim nepodařilo zjistit. Tak Dudu šel a šel a šel, až došel do známého hotelu „Šunkoflek“. A jelikož ho už bolely nožky, měl hlad a žízeň, ubytoval se. Další den si šel zaplavat do bazénu. Na bazénu potkal krásnou plavčici. Měla ploché břicho a sexy křivky. Dudu byl hrozně stydlivý a aby si ho plavčice všimla, udělal jako že se topí. Plavčice neváhala a hned skočila zachránit Dudiho. A jak to bylo dál, to se dozvíte v dalším díle.

Ivick and Mack

UFO

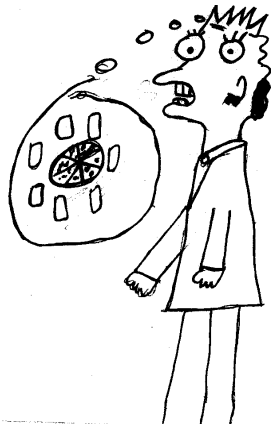
Víte, co vlastně znamená slovo UFO? Název UFO je zkratkou tří anglických slov „Unidentified Flying Object“. Tento článek by vás měl přesvědčit, že nejste sami, kdo kdy UFO viděl.

Koluje mnoho různých představ o jakési „

oblasti 51“, která se zabývá paranormálními jevy, a podle některých zdrojů tam mají i létající talíře nebo vycpaného Itiho. Četl jsem článek, že v Brušperku dva kluci viděli modrou kouli na obloze a o hodinu později někdo našel kráter v obilí. Podivné jsou také kruhy v obilí, jeden dokonce připomínal hlavu od nějaké mimozemské rasy. Já sám jsem jednoho dne viděl UFO. Když mi bylo asi tak 10 let a byl jsem sám doma a stál jsem na balkoně a pozoroval jsem domy a ulici... prostě byla doma nuda... pozoroval jsem kolemjdoucí, najednou mě v mém poklidném pozorování vyrušilo velmi silné světlo - napřed bylo bílé jako když hoří hořčička a potom jasně červené a pak se vynořil z výšky objekt, který se vznášel nad domem, ve kterém v té době už nikdo nebydlel. Ze strachu co se bude dít dál jsem stál jako opařený a hlavou se mi honily myšlenky toho typu, co se stane a jestli mi tohle někdo bude věřit, až to budu vyprávět. Po chvíli, jak jsem stál na balkoně, jsem přemýšlel, jestli mám jít pro fotoaparát a nebo to sledovat dál. Rozhodl jsem se, že budu nadále sledovat pohyb toho předmětu, který vypadal jako létající talíř a blikal. Ještě bych dodal, že ten předmět blikal, jako by mi něco chtěl říct. Protože mi to blikání připomínalo morseovku ...ale možná, že to byla jen náhoda. Ten předmět se potom začal pomalu pohybovat směrem ke mně... a pak začal klesat a pak se objevilo silné světlo a odletěl... Ale od té doby, co jsem ten předmět viděl, tak mám zvláštní schopnost, že pomocí hypnotizace dokážu zjišťovat o lidech věci jako jsou minulý životy a budoucnost... V 78 procentech mám pravdu. Někteří se mi hodně smějí, mi to nevadí.

Jestli jste vy někdy viděli UFO, napište do Dušana - není se za co stydět.

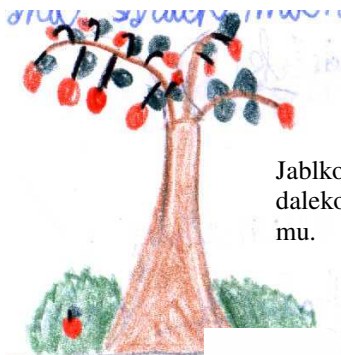
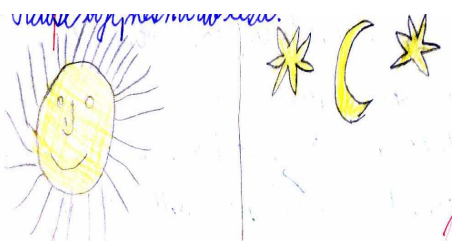
Tuleň

Práce 3. tříd

Jednoho krásného dne zadala paní učitelka 3. třídě úkol, že má napsat některá česká přísloví. Vedli si velmi zdatně a podle naší redakce dostali určitě všichni samé jedničky. Teď vám ty nejlepší předvedeme a vy se je pokusíte ohodnotit. Určitě se jim to povedlo, a co na to říkáte vy?

Ráno moudřejší večera.

Jablko nepadá daleko od stromu.

Komu se nelení, tomu se zelení.

Lež má krátké nohy.

Jedna vlaštovka jaro nedělá.

Kdo se bojí, nesmí do lesa.

Moderní pohádka

Jistě znáte spoustu hezkých pohádek. Ale opravdu byste neuhodli, co se může s takovou klasičnou pohádkou stát, když se dostane do rukou devátááků! Opravdu se zdálo být lehké jen tak zmodernizovat pohádku. Ale i my nejstarší jsme se občas potýkali s potížemi při tvorbě našich děl. Nakonec, přesvědčete se sami, jak se nám to podařilo. Tady máte jeden z originálů.

GUMÍTKOVÁ CHALOUPKA

Žily byly dvě děti, Jeník a Mařka. Jejich otec byl chudý popelář a matka se zabila v autě. Tatík si vzal jinou ženu, která byla zlá a namyšlená. Neměla děti ráda, a tak řekla otci: „Zaveď ty malé bastardy na velkou skládku za městem a nech je tam!“ Tatík ji musel poslechnout. Ač nerad, šel s dětmi na skládku. Když tam přišli, uviděli mnoho zajímavých věcí: starou ledničku, koberec, roztrhané hadry. Děti byly tak zvědavé, že se okamžitě začaly ve věcech přehrabovat. Tatík toho využil a rychle prchal pryč. Za chvíli si děcka všimla, že táta zmizel, ale netrápila se, vždyť našla nový domov! Rozhodly se postavit si bunkr. V dálce uslyšely zvuk. Přijela k nim nějaká baba na mopedu. Byla to zlá čarodějnice, ale děti to nevěděly. Bába řekla: „Děti, pojděte, svezu vás na motorce!“ Je-

ník a Mařka neváhali a nasedli na moped. Bába se rozjela, zvedla motorku do vzduchu a už s dětmi fičela ke svému doupěti, gumítkové chaloupce. Chajda byla celá polepená gumovými medvídky. Dětem nadošlo, že je to past. Každý den Jeník s Mařkou požírali medvídky. Za pár dní je všechny snědli, střecha padla a babu čarodějnici to zavalilo. Aby měly děti jistotu, polily chaloupku benzínem a zapálily ji. Dlouho bloudily, až došly do města. A když kradly v supermarketu jídlo, potkaly tatíka. Byl rád, že je vidí, a šli domů. Jen nevěděly, jak se zbavit macechy. Jeník navrhl: „Můžeme ji přeríznout brzdové hadičky u auta.“ Tak udělali a macecha i s autem leží v lomu. „Hurá, jsme volní!“ zvolali všichni.

Mařka, Jeník a otec žijí šťastně až dodnes.

Radka, Adéla 9. A

VÍTE ŽE...

Ahoj všem! Jmenuji se **Věrka Balcarová** a jsem v časopise prvním rokem. Na svět jsem přišla 1. 1. 1993. Moje nejoblíbenější jídla jsou třeba smažený sýr, špagety nebo pečené kuře s bramborem. Ráda se starám o zvířata a jezdím na koních. Taký ráda sportuju a hraju různé hry. Můj oblíbený předmět je dějepis, ale nesnesu matematiku. Moje přezdívka v časopise je Tygřík! Mám psa ale chtěla bych ještě vlastního koně a papouška. Doufám, že se vám moje rubriky, které píšu ještě se svými kamarádkami, budou líbit.

Čus lidi!

Jmenuji se **Eliška Vacková** a na svět jsem přišla 21. 2. 1994. Pro ty, co se s matikou moc nebaví, je mi 11 let. Do Dušana chodím druhým rokem a mým prvním článkem byli Žolíci. Mezi mé záliby patří: soubor Ondřejnica, fara, nepohrdnu ani dobrou knížkou, kdybych měla jmenovat všechny moje záliby, byli bychom tu do Vánoc – nejmí!

Ve škole mě to celkem baví, ale žádná sláva. Celkem mě baví čeština, ale fakt nemusím matiku, mám ráda i dějepis a spoustu dalších předmětů. Jsem asi 165 cm vysoká, mám kratší hnědé vlasy a zelené oči. Už jsem toho na sebe práskla až moc. Tak čus zase někdy!

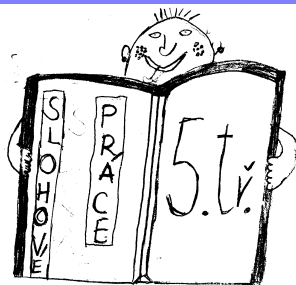
Vajdík

Jmenuji se **Patricie Hýlová** a na svět jsem se poprvé podívala 4. 7. 1994. Bydlím v Košatce v rodinném domě a do této školy chodím už šest let. Mám mladší sestru, která chodí do třetí třídy také na této škole. Možná mě znáte ze školního časopisu pod mou novou přezdívkou Paty nebo pod tou minulou, která byla Paťulka. Do školního časopisu chodím druhým rokem a taky jsem začala chodit do kroužku německého jazyka. Mezi mé záliby patří: jízda na kole, cestování, čtení, jízda na kolečkových bruslích, plavání,

nakupování, tanec, ale ze všeho nejvíc mluvením. Moje oblíbené předměty jsou: český jazyk, dějepis, cizí jazyky, zeměpis, rodinná výchova, občanská výchova, tělocvik, pracovní činnosti, výtvarná výchova. K srdíčku mi nepřírostly: přírodopis, matematika, hudební výchova, fyzika. To je tak všechno, co bych vám o sobě práskla, a jelikož mě nic dalšího nenapadá, tak se s vámi loučím.

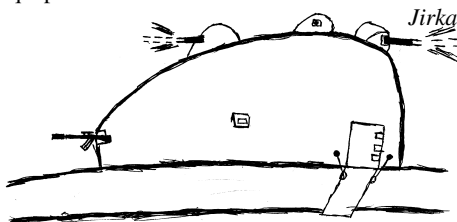
Pusu a pac Paty

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Bunkry v Hlučíně

Budu vám vyprávět o tom, jak jsem byl v neděli 18. 9. 2005 v *Hlučíně – Darkovičkách* ve vojenských bunkrech. Toho dne byla prohlídka zadarmo. Mohli jsme si koupit pohledy, turistické známky a malé hliníkové modely. Pak nás paní průvodkyně zavedla do střílny. Tam byly zbraně: lehký kulomet vzoru 36, granátový kanón, těžká kulometná dvojčata. Potom jsme šli do sklepení a tam byly poštěle pro 36 vojáků. A nakonec jsme se šli podívat na druhý bunker. Tam jsem zakopl o ostnatý drát a málem jsem si roztrhl kalhoty. A když zavolala maminka, seřvala mě. Jeli jsme na oběd a do aquaparku.

Velké Albrechtice

Byl jsem na prázdninách u babičky ve Velkých Albrechticích, hráli jsme fotbal a byla tam velká sranda, pak jsme jeli na chatu kousek od Zlína, tam jsme chodili na houby a našli jsme hodně hub. Tam jsme sjížděli kopec na podvozku od kočáru a byli jsme tam asi tak 14 dní a můj malý brácha si tam hrál moc dobře, moc se nám tam líbilo. Pak jsme jeli k babičce, byla tam i teta Gabka, tak jsem se s ní a se strejdou Mirkem domluvil, ať k nám jedou spát, ráno jsme vstali, pak jsme šli za Tomášem Klečkou. Strejda s tetou po obědě odjeli domů do Ostravy. 24. července jsem to hezky oslavil.

Bohouš

Půlkolona

Očekávaný okamžik přišel v sobotu 8. 10., čekala nás půlkolona. První zkouška našich znalostí a dovedností v tančení.

Nesnesitelné, unavující nakupování vhodných šatů, dlouhé vlasové a kosmetické úpravy - to vše musela podstoupit děvčata, která chtěla vypadat co nejlépe. A co kluci? Ti si tak akorát oblékli sako a šli, ale jedno měli všichni společné - trému.

Příprava haly, aby vypadala co nejslavnostněji, byla vykonána 3 dny předem. Jste zvědaví, jestli na této brigádě někdo byl? NE, nebyl, my to víme.

Do haly jsme měli přijít asi hodinu před začátkem programu. Dorazili jsme a už tam sedělo plno nedočkavých rodičů, babiček, dědečků a rodinných příslušníků.

Skvělá skupina Nautilus oznámila fanfárou začátek a mohlo to vypuknout. Mistry všechy srdečně přivítali a kluci už se hnali s kytičkami na první tanec Květinový valz. Následovalo exhibiční vystoupení tanečního páru z klubu Trend Ostrava. V první části programu byla přehlídka standardních tanců, pak přišlo tančení s rodiči. Závěr tvořila soutěž v národním tanci, v polce. Tuto soutěž vyhráli díky nekonečnému potlesku Markéta Kvapíková s Honzou Blahutem. Potom jsme měli chvilku klidu. Někteří jedinci kradli vý-

hercům koláče, druzí si sedli do hospody na fotbal a ti poslední zamřřili „na půlku“.

Druhá část programu byla volnější. Jako první byla Mašličková soutěž. Holky musely klukům připínat mašličky, některé vybíraly podle vzhledu nebo podle sympatií (samozřejmě i v tanci).

Do finále se dostal Lukáš Klímek, Tomáš Kolek a zase zvítězil Honza Blahut. Následovalo vystoupení nejmladších žáků z tanečního klubu Trend, tančení s rodiči a závěr programu tvořila Jablková soutěž, ve které zvítězili Eva Kauzlaričová a Michal Nogol, a Klobouková soutěž, kterou vyhráli Katka Nečasová a Michal Machálek. Všichni soutěžící dostali hodnotné ceny. Mistr Riedl a paní Marcelka se s námi rozloučili a začala nejlepší akce z půlkolony - volná zábava. Pařilo se až do rána. A to je vše, přátelé. Další informace asi až po šluskoloně.

Lasice

Skaut

Víte o tom, že je v Krmelíně oddíl skautu? Já jsem tam chodil asi před dvěma lety a byla tam sranda. Například jsme hráli různé hry a blbli jsme v lese, prošli jsme taky stezkou odvahy. A teďka jsem tam začal chodit znovu a je tam zase sranda. Byli jsme na Ostravském hradě. Měli jsme sraz před skautskou chatou, sešli jsme se tam v 7 hodin a potom jsme šli na autobusovou zastávku. Potom jsme jeli autobusem k poliklinice a pak jsme čekali na tramvaj. V tramvaji bylo tak narváno, že jsme se tam ani nevešli. Pak jsme přijeli do Ostravy a šli k hradu. Měli jsme štěstí, protože to tam bylo zadarmo. Tak jsme si pěkně prohlédli hrad. Potom jsme se vyšplhali na haldu a dívali na Ostravu. Teď už se zase těším na další výlet.

Plechač

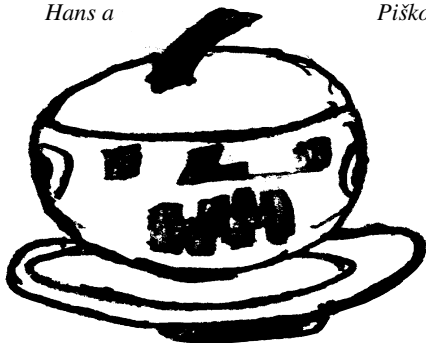
HALLOWEEN

Nadešel 2. listopad - čas Dušiček, masek, strašidel. Sešli jsme se v 16:30 u školy. Hemžily se tam různé masky: skřet, ježibaba, jablko, čarodějnice, Harry Potter. Potom jsme šli kolem kostela, kde jsme za kostelem zatočili nahoru. Došli jsme až do parku a potom jsme šli do zámku, postrašit pana starostu, ale zámecká strašidla nemeškala a začala strašit pro změnu ona nás. No, do smíchu nám teda nebylo.

Od zámku jsme pokračovali k zelenému mostu. Tam jsme šli rovně až k hlavní cestě. A odtamtud jsme pokračovali zpátky ke škole, kde si všichni rozebrali své dýně a šli domů.

Hans a

Piškot

ROZHOVOR S...

Ahoj všem! Připravili jsme si pro vás rozhovor s novými žáky, kteří letos přišli na naši školu. Dozvíte se, co mají rádi, co rádi dělají... Těmi novými žáky jsou Lenka Urbanová, Marian Prešinský a Jana Sniehoffová. Tak se na to podívejte!

Kam jsi chodil(a) na školu?

Jana: Do Šenova.

Marian: Do Ostravy

Lenka: Do Ostravy-Poruby. Byla super.

Měl(a) jsi tam víc kamarádů než máš tady?

Jana: Zatím jo.

Marian: Zatím jo.

Lenka: O hodně víc.

Kde jsi bydlel(a)?:

Jana: V Šenově.

Marian: V Ostravě.

Lenka: V Ostravě-Porubě

Co máš rád, nebo co rád děláš?

Jana: Mám ráda své kámoše a kámošky, a snad všechno kolem mě!

Marian: Hraju na PC.

Lenka: Cvičím, spím, jím a jezdím koni, na kole, mám ráda všechno...

Líbí se ti naše škola?

Jana: Jo, je to tu fajn!

Marian: Jo, není špatná.

Lenka: Ta naše byla hezcí, ale není nejhorší...

Kolik tu máš kamarádů a s kým se nejvíc bavíš?

Jana: Nevím... ale jsou tu dvě trhlé holky, které se mě ujaly, Klára a Denisa.

Marian: Dost. Nejvíce se bavím s Davidem.

Lenka: To se nedá říct, bavím se s kým se dá, ale nejvíce s Kiki, Věrkou a Terkou.

Jsi rád(a) že jsi tady, proč?

Jana: Jo...mám tu rodinu a kámoše.

Marian: Jo i ne.

Lenka: Nejsm, všichni mě tu pomlouvají a nemůžu říct svůj názor, protože by to všem vadilo.

Jaké je tvoje oblíbené jídlo?

Jana: Rybičková pomazánka a těstoviny.

Marian: Pizza.

Lenka: Špagety, no ale já sním úplně všechno.

Kam by ses chtěla jet podívat?

Jana: Chtěla bych objet celý svět se svou budoucí skupinou.

Marian: Do Švédska.

Lenka: Tam, kam jsem se chtěla podívat, jsem byla, takže je mi to tak jedno.

Máš domácího mazlíčka (jakého)?

Jana: Hm... Je to rotvajler... jo, mám ho ráda.

Marian: Jo, kočičkaku.

Lenka: Mám psa, kočku, rybičky.

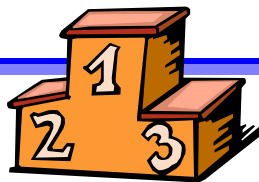
Líbí se ti tady někdo - kdo?

Jana: Tady zatím ne, můj miláček je v Šenově.

Marian: Zatím nikdo.

Lenka: No coment.

SPORT

Národní házená - starší žáci

Tak tohle je katastrofa naší házené. Starší žáci, kteří jsou celkem dobří, si už připisovali 2 body v zápase proti Pustějovu, a asi to byla ta hlavní chyba, kterou udělali, a to, že podcenili soupeře. Útok byl jako vyměněný, to snad nebyl ani náš útok, který my známe, i když on už nezáří delší dobu. Obrana dělala co mohla, snažila se na 100 %, ale co je to platné, když útok vstřelí pět gólů za poločas a obrana je stále přetížena. Ale i přes velký nápor pustějovských střelců se v naší brance ocitlo pouze pět gólů. Tak tohle byl první poločas 5:5. No a ten druhý - na ten se radši ani neptejte. To byla hrůza! Rady našich trenérů jako bychom vzali opakem. Místo dolů stříleli nahoru a podobně - no a hlavní útočník, který to má všechno táhnout a má na to, se na to radši takzvaně vybodl. No co vám budu dál povídat: obrana byla opět přetížena a útok nestřílel branky. A tak je výsledek pěkně nepovedený, a to 14:12. Doufám, že z toho mají útočníci ponaučení a těším se na další utkání.

Starší žáci tuto sezónu odehráli v této sestavě: Tomáš Klečka, Adam Kolek, Lukáš Kříž, Michal Balog, Jakub Podešva, Dominik Vala, Jiří Grygar, Jiří Chvostek, David Ruman, Jakub Ču-

Dorostenci

No a máme pro vás další zápas našich dorostenců. Naši dorostenci opět a naposled prohráli. Ptáte se proč naposledy? Protože nám skončila podzimní sezóna. Ve které to pro naše dorostence nedopadlo nejlépe. Z pěti zápasů jsme vyhráli pouze jeden, ale musím vám připomenout, že jsme nejmladší moravský tým. Teda aspoň dorostenecký. No ale nebuďte smutní, dorostenci jsou tady na jaře v plné sestavě!

Takže poslední zápas se hrál na domácí půdě, a to s Pustějovem, který je naopak týmem nejstarším a tím pádem nejzkušenějším. No a taky to tak vypadalo. I když se naši dorostenci poměrně snažili, tak prostě ta věková převaha byla znát. Jenom tak mimochodem, tento zápas se hrál před muži a byla tam fůra lidí. No ale to je vedlejší. Jak už jsem se zmínil, nebylo to špatné a výsledek tomu odpovídá, bohužel jsme prohráli 24:20. No a myslím, že to je vše, jestli chcete mít přehled o naší házené, tak se podívejte na internetovou adresu www.narodnihazenastaraves.cz. A to už je konečná, mějte se na přečtenou!

Dorostenci hráli v tomto složení: Tomáš a Adam Kolkovi, David a Lukáš Křížovi, Jiří Záhorec, Vašek Ridl, Kuba Šperlín, Jiří Grygar, Martin Stuchlý. *Adolf a Lasice*

Úspěchy našich žáků

▽ Ve čtvrtek dne 29. 9. 2005 se v Brušperku konaly závody v přespolním běhu. Za deštivého počasí museli žáci a žačky 6.- 9. tříd zdolat trať dlouhou 1000 m nebo 1200 m.

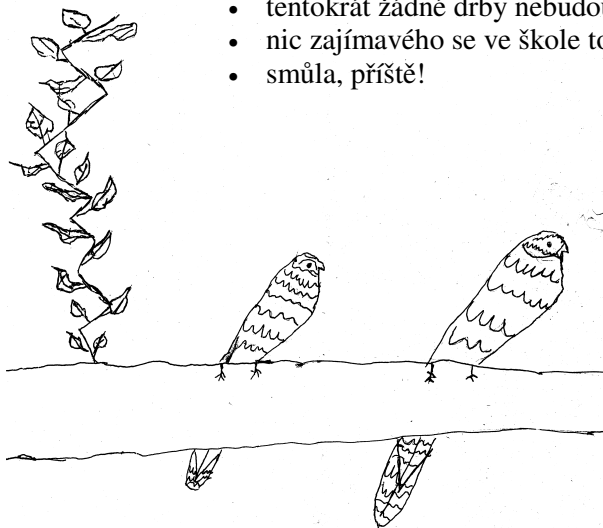
Bronzovou medaili získali Jiří Chvostek (7. B) a Radka Haasová (9. A). Blahopřejeme!

▽ Dávno, pradávno, předávno, konkrétně 27. 9. 2005, se uskutečnila zvláštní věc - a víte co to bylo?

Lehkoatletické závody 1. stupně v Peřvaldě. A mě vyslali k počítači, abych vám o tom něco napsala. Tak idem na to.

A protože nejsem zrovna sportovní nadšenec, tak jdeme rovnou na zúčastněné závodnice a závodníky. Byli to: Za 1. třídu Andrea Dvořáková. Za 2. třídu to byli Sylva Javorková a Dominik Hanke. Za třetí třídy to pak byli: Veronika Urbánková, Katka Hýlová a Roman Šiller. Je na řadě 4. třída, ze které byl vyslán do boje Lukáš Lyčka. A za 5. třídu bojovali David Štoller a Martin Korpas. Všem staroveckým sportovcům moc gratulujeme! Myslím že už nemám co psát. Tak pá pá. *Vajdík*

...DRBÍKY...

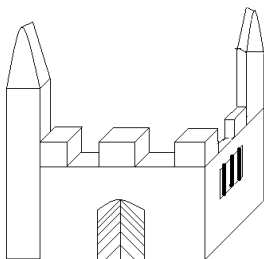

- tentokrát žádné drby nebudou!
- nic zajímavého se ve škole totiž neděje!
- smůla, příště!

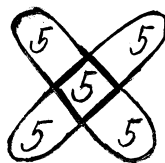
Ale jeden pěkně vymyšlený drbík tady máme. Jsou jako dvě hrdličky, ale jsou v kleci. Takto byl myšlen zamilovaný drb. Dva lidé z 6. třídy se asi mají rádi, a tak šikovně autory napadlo přenést tuto informaci na velmi povedený obrázek.

Anonymní redaktoři

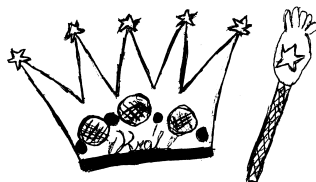
5x HÁDEJ

A už jsme tady zase a s námi je tu i rubrika s otázkami, které mají vždy jiné téma. Dneska to budou otázky z historie. Doufáme, že se vám tato rubrika bude líbit.

1. Který král sjednocoval slovanské kmeny, aby se ubránily před nepřitelem?
2. Kterému králi se říkalo, že je železný a zlatý?
3. Který král byl zván otec vlasti?
4. Který vládce zavedl povinnou školní docházku?
5. A kdo našemu státu vládne nyní?

A náš nový výherce z minulého čísla je Natálie Hýlová z 3. tř.

Své podepsané odpovědi vhažujte do schránky časopisu ve vestibulu školy.

George

ŠKOLNÍ ŘÁD GEORGE A TÍPKA

Čusky! Máme tu pro vás řády, které si vymyslela třída 7.A. No jednoduše a stručně, v českém jazyku slohu nám paní učitelka Dlouhá dala úkol sesednout si do skupinek a vymyslet řád proti nudě a řád žáka, rodiny, jídelny, mimozemšťana.... Nejdřív se nám to zdálo jako nadpřirozený úkol, ale výsledek svědčí o tom, že se nám to docela povedlo. Nevěříte? Tak se koukněte.

Desatero proti nudě

- 1) Nedej nudě šanci, dívej se na nekonečnou šanci.
- 2) Uchop knížky proti nudě, připrav se a začni číst.
- 3) Když tě oči začnou bolet, zapni telku a dívej se na Kouzelnou školku.
- 4) František už vyskočil a do pohádky vykročil.
- 5) To je nuda! Přepni to! Vyvolení - to je fičák. Regina už brousí nože, Raidem stříká kolem sebe.
- 6) Vypni telku, už je konec, uchop časák Top Dívku. A zas se začti na chvilku.
- 7) Máš-li hlad, tak jdi žrát.
- 8) Teď písničky běž poslouchat a u toho si jdi hrát.
- 9) Bárbí Kalifornia už čeká na svůj nový modýlek.
- 10) Teď běž spát, ať nemáš hlad

Tygrík a Deli

A tady je dalších 5 bodů školního řádu 6. třídy

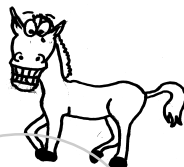
1. Každému žáku který odchází ze školy, bude udělena medaile, že obstál v otravování učitelů.
2. Když žáci nemají na svačinu, čmajznou špendlík z nástěnky a hned zaženou hlad.
3. Když odpadne hodina, žáci jsou povinni si bouchnout vodku, opít se do němoty a podpálit školu.
4. V pátek je bitka žáci proti učitelům, aby si učitelé zapamatovali, že zkoušky platí jenom pro 9. třídy.
5. Na konci školního roku dá řídka každému žákovi po dynamitu, aby zničili školu .

George a Típek

...VESELÁ STRÁNKA...

Vtípky

Čus bus lidi, jsme tu zas my a naše veselá stránka. Tak a iděm na pár vtípů, co vás na 150 miliard procent pobaví.

Víš, co blondýna potřebuje k běhu na 100 metrů?
Rtěnku, kabelku a kompas.

Víte, proč háže blondýna hodinky do vzduchu? Aby viděla, jak letí čas!

Jak si kluk představuje jídlo o 7 chodech? Pizza a 6 plechovek piva.

Potká žížala druhou žížalu:
„Dneska jsi na procházce sama? A kde máš toho svýho?“
„To víš, chlapi ho vytáhli na ryby.“

Víš, co udělá blondýna, když chce marmeládu?
Oloupe si koblihu!!!

Překlepy

Slovo „překlep“ znamená, že něčí mozkové buňky jsou zaměstnané něčím jiným než by měly být. Příklad: Místo 9. prosince napíšete 9. prasince, asi jste zrovna mysleli na prasečí pečínku na rožni. Na světě je překlepů neskutečně mnoho. Právě kolem mě prošel člověk, který si myslel, že je Země kulatá. Nabídnou vám překlepy čerstvě vytazené z vašeho mozku.

- Překlep se objeví i mezi redaktory: Jak se jmenoval ten psychopat z Přífbora? (autorka měla na mysli „psychologa“ Sigmunda Freuda).
 - Psychiatr – vyšetřuje, léčí psychopaty, říká se mu také psycholog.
 - Vysvětlivky: Psychopat – je blázen, musí navštěvovat psychiatrickou léčebnu, většinou je potkáte v naší politice.
 - Náš nový redaktor se jmenuje Jakub Cholera (správně Choleva).
 - Věra Balcarová ze 7. A po otázce paní učitelky „Při čem se těleso pohybuje?“ odpověděla: „Při zahřívání a ochlazování“.
 - Ivikův překlep:
Jednoho dne v angličtině: Paní učitelka vyvolala Ivu, aby přeložila jednu otázku. Ivik nevěděl, a tak jí Maki potichu napověděla překlad - Kdo zvítězil v bitvě?- poradila. Iva ale místo tohoto správného překladu řekla: „Kdo rozsvítil v bytě!“ Maki se začala otřásat v záchvatu smíchu a Ivik následně taky. Takže z toho měly druhé Vánoce... J
- Odesílat překlepy nám můžete také vy, vložte je do schránky našeho časopisu.

LÁMEJ SI HLAVU

Známka připomíná Světový den knihy a autorských práv a zobrazuje stylizovanou knihu a značku copyrightu. Autorské právo je součástí...(tajenka). Upravuje vztahy, které vznikají po vytvoření děl literárních, vědeckých a uměleckých a jejich uplatněním ve společnosti - knižní vydání, veřejné předvedení, přednesení, vystavení, rozmnožení zvukového či obrazového záznamu apod.

Agentura, Balkán, Bozi, Čípek, Dějství, Dřina, Hedvábí, Hluk, Karavana, Malá, Námořník, Obžaloba, Opak, Osádka, Paragraf, Piva, Pohoří, Poklička, Předmluva, Přídavek, Příslovce, Ranč, Rejstřík, Sako, Smyk, Spojivka, Srna, Stavení, Stížnost, Šovinista, Tramp, Ústí, Vikář, Vlastník, Vryp, Vyslanectví, Zápasník, Znalec, Zpravodaj, Žně.

F P R Í N E V A T S I N I V O Š P P
 A A Á S M Y K V A R Ě A Y A N I Ř D
 K O R A N Č B K Í N T S A L V E Ě E
 V E Č G I Z O B Ž A L O B A D J C K
 I I V L A A C E L A N Z N M S V Í Í
 J S K A A R U T N E G A L T O N B N
 O O S Á D K A E K T Č U V L S Á É Ř
 P O H O Ř Í C P Y R V Í S A V K H O
 S R E J S T Ř Í K A O Í P D R L P M
 J A D O V A R P Z M Ř Á E E M A L Á
 Ú S T Í Ž N O S T P Z H L U K B K N

Chvilé napětí... Vítězem z minulého čísla se stává Kateřina Ručková z 8. A, která správně vyluštila „...někdy jen keř“. Výherci blahopřejeme!

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla 25. listopadu 2005. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.